

Gabina Fárová

KALEIDOSKOP

• 2. 2. – 21. 3. 2005 •

Narozena roku 1963, Praha. Studium fotografie na grafické průmyslovce a na FAMU. 1989 spoluzakládá družstvo RADOST - vydavatelství časopisu POST. Od roku 1990 tvoří v Praze. Věnuje se portrétní, reklamní fotografii a aktům. Ve své volné tvorbě pracuje v cyklech (Klášter ve Valdicích, Faust, Třídy, Kolotoč, Gabinetky, Kaleidoskop). Je zastoupena v několika světových sbírkách. V roce 1996 byla členkou volného sdružení fotografů NOX (T. Stano, V. Stanko, R. Prekop, K. Varga, P. Župník, I. Pinkava).

Vybrané společné výstavy:

1990 - Vision de l'homme - Chateau d'Eau Toulouse, Francie

1990 - Cesty k postmoderně - UPM Praha

1990 - Beurs van Berlage - Amsterdam, Holandsko

1990 - Česká symbolika - ÚLUV Praha

1991 - La nuit culturelle - Nancy, Francie

1991 - Variace na téma devastace - Praha

1991 - Regard sur Prague - Grenoble, Francie

1992 - What ´s new: Praha, The Art Institute of Chicago
1992 - Premiere photo - Galerie du jour Paříž, Francie
1993 - Akt - Národní technické muzeum Praha
1995 - NOX - Galerie G4, Cheb
1995 - Desire Nordic - Arts Centre, Helsinky, Finsko
1996 - Soudobá fotografie NOX 1996 - NG palác Kinských, Praha
1996 - Desire Louisiana Dánsko, Billedgalerier Bergen Švédsko, Listasafn Island

Vybrané samostatné výstavy:

1992 - "Praha" Rock café Praha
1992 - Bratrstvo Gabina, Ivan Pinkava - Fotogalerie WUK Wien, Rakousko
1993 - Třídy galerie - G4 Cheb
1994 - Moře a Třídy - Francouzský institut Praha
1994 - Images from Orague - Birmingham Museum & Art Galery, GB
1995 - Fenetre sur Prague - galerie Le Prisme, Elancourt, Francie
1995 - Les classes - Muzeum fotografie, Mougins, Francie
1996 - Gabina - galerie Ambrosiana, Brno
1997 - Retro Gabina - Okresní vlastivědné muzeum Česká Lípa
1997 - Gabina - Galerie módy - Lucerna Praha
2000 - Isabela Fárová & Gabina Fárová - Gambit, Praha
2002 - Gabinetky – Galerie FONS, Pardubice

*nejdelší vzdálenosti
urazí člověk v nejkratším čase
nechává nejdelší za sebou
a staví tak všechno
na nejmenší vzdálenost před sebe...*

*co leží v nedohlednu
může nám být blízké
malá vzdálenost není
ještě blízkost
velká vzdálenost není
ještě dálka
/něco z Heideggera, co bylo Fárovým mottem v ateliéru/*

Kaleidoskop může být jedním pohledem se spoustou úhlů pozorování. V dětské hračce zrcadla odrážejí proměnlivou skladbu barevných střípků, ale nevejde se do nich člověk ani žádný pohled ven. Kaleidoskop se točí kolem svého hermeticky uzavřeného světa, je to svět o tisíci možnostech.

Nápad dívat se kaleidoskopem na lidi a sestavit z nich obrazy vznikl u Gabiny v roce 2000. Na jaře 2001 ho uvedla na Interkameře s použitím digitální kamery a malým kaleidoskopem. Po této zkušenosti si dala zkonstruovat velký kaleidoskop a přiznává už zde klasickou fotografickou techniku s čistým čtvercovým negativem Hasselbladu v černobílém i souběžně barevném podání. Barva musí však mít jemnou tonalitu připomínající staré kolorované fotografie, aby byla abstraktní a nikdy naturalistická. Také modely musí mít krásu mimo čas a dobu.

Několik pokusů vynést kaleidoskop do exteriéru potvrdilo, že venkovní prostor s mnoha dalšími elementy a přirozeným světlem třídí pozornost a odpoutává ji od lidské postavy, na níž se těžko soustřeďuje a základní představa pak uniká. Proto je celá finální série vytvořena v interiéru s exaktním světlem umělého osvětlení.

Jde tedy o záznam detailů lidského těla v ornamentu a neutrálním prostoru tak, aby vznikly abstraktní obrazy naplněné konkrétními detaily osob, ke kterým má fotografka vztah. Jsou to částečně přítelkyně, se kterými pracuje dlouho a které jsou nasměřované na její nekonvenční akce a kreaace, dokáží se přizpůsobit, spolupracovat a přijmout ideu, že z jejich podoby se stanou černobílé nebo barevné střípky neobvyklého kaleidoskopického obrazu. Přijmou také hru, že v obraze jsou a zároveň nejsou.

Na první pohled si často nejsme jisti o co tady jde. Je třeba postupně rozluštit tajemství symetricky opakujících se tvarů a sestav, zachytit se někde čitelných akcentů-paže, tváře, vlasy, ruce-někde zcela klamných a nezřetelných. Proměna prstů v jakési temné živočichy, rukou v siluety ptáků, tetování v grafické znaky, atd. Ale stačí nepatrný posun pozice modelu nebo objektivu a celá scénérie se mění k nepoznání z úplné vyplněnosti a množství k naprosté vyprázdněnosti, kde zbývá jen černý prostor s několika signály. Ostré hrany zrcadel parcelují těla na zlomky, jakoby se ocitla na pitevním stole. Koláž nebo pitva, krása z lásky krutě naporcovaná se vzdává hře a pohledům.

Poslední série Gabininých kaleidoskopických obrazů vzniká ve Fárově ateliéru naposled. Dědictví ateliéru vloni Gabina pozbyla. Atmosféra, která poznamenala její dětství a její kreativitu se všemi zážitky, akcemi a vstupy hostů, kteří zde zanechali svůj otisk a také otcova tvorba. Magická spojení minulých vjemů a současného vnímání jakoby vyneslo z prostoru dětství stopu surrealistické poezie do nekonečného stále obnovovaného koloběhu idejí.

Napjatá tětíva mezi dětstvím a dospělostí, mezi odmítáním a přijímáním stigmat a pout minulosti, vyslala novou tvorbu jako šíp poznamenaný a zároveň svobodně letící dál prostorem a časem.

Anna Fárová, 6. 3. 2003

